

**WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Poznań, 8 kwietnia 2026 r.

D/PI.UH.8361.120.2025

**Jolanta Kulasek
DELIKATESY GROSIK Jolanta Kulasek
al. Piasta nr 11 G,
77-400 Złotów**

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 1691) zwanej dalej „Kpa” oraz art. 40a pkt 1 i 3, art. 40b ust. 1 pkt 1, ust. 2 i 4 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. *o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 433 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

przedsiębiorcy Jolancie Kulasek, prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: **DELIKATESY GROSIK Jolanta Kulasek**, al. Piasta nr 11G, 77-400 Złotów, NIP: 7671168397, karę pieniężną w łącznej wysokości 1.600,00 zł (słownie: jeden tysiąc sześćset złotych 00/100), w tym kwotę 800,00 zł (słownie: osiemset złotych 00/100), wynikającą z art. 40a pkt 1 ustawy za niewykonanie obowiązku określonego w art. 3b ust. 1 ustawy oraz kwotę 800,00 zł (słownie: osiemset złotych 00/100), wynikającą z art. 40a pkt 3 ustawy za niewykonanie obowiązku określonego w art. 3b ust. 3 ustawy.

Należność wynikającą z wymierzonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Delegatury w Pile, działający na mocy upoważnienia do przeprowadzenia kontroli z dnia 27 października 2025 r.,

nr D/PI.UH.8361.120.2025, przeprowadzili, w dniach od 27 października do 7 listopada 2025 r., kontrolę w sklepie Delikatesy GROSIK, al. Piasta nr 11G, 77-400 Złotów, należącym do przedsiębiorcy Jolanty Kulasek, prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: DELIKATESY GROSIK Jolanta Kulasek, al. Piasta nr 11G, 77-400 Złotów, NIP: 7671168397.

W toku czynności kontrolnych ustalono, że kontrolowany przedsiębiorca prowadzi jednostkę handlu detalicznego, w której są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych oraz oferowane są wyroby (surówki) pakowane przez tego przedsiębiorcę w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych. W ramach podjętych czynności kontrolnych sprawdzono m.in. rzetelność obsługi konsumentów oraz przestrzeganie przez przedsiębiorcę obowiązków wynikających z art. 3b ust. 1 - 3 ustawy.

W tym celu inspektorzy występując w roli konsumentów dokonali zakupu kontrolnego, który obejmował niżej wymienione opakowania i wyroby:

1. 1 opakowanie kubków degustacyjnych 100 ml 100 szt., K710C, kod EAN: 5 901360 007225, w cenie 20 zł/opakowanie,
2. surówka luz, 0,392 kg w cenie 12,90 zł/kg, która została zapakowana w pojemnik z tworzywa sztucznego.

W wyniku rozliczenia zakupu kontrolnego ustalono, że od inspektorów nie pobrano opłaty za produkty jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego, tj. na wydany inspektorom paragonie fiskalnym nie wyodrębniono wskazanej opłaty za ww. produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych. Sprzedająca nie poinformowała, że opakowanie na surówkę można zwrócić w sklepie.

W toku kontroli, przedsiębiorca przedłożył deklaracje zgodności z normą EN 13429:2004 Opakowania - Opakowania wielokrotnego użytku odnoszące się do zakupionych kubków oraz pojemnika, do którego zapakowano surówkę. Wobec powyższego, zakupione kubki degustacyjne uznać należało za produkty wielokrotnego użytku. Natomiast w odniesieniu do pojemnika, w który została inspektorom, w ramach zakupu kontrolnego, zapakowana surówka przedsiębiorca złożył oświadczenie z dnia 4 listopada 2025 r., w którym poinformował, że nie prowadzi zorganizowanego systemu wielokrotnego wykorzystania. W związku z powyższym, należało uznać oferowane przez niego opakowanie z tworzywa sztucznego, w które nałożono surówkę, za opakowanie jednorazowe, za które zgodnie z art. 3b ust. 1 ustawy jest obowiązany do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego żywność w tych produktach.

Niepobranie opłaty stanowi naruszenie przez przedsiębiorcę obowiązku wynikającego z art. 3b ust. 1 ustawy, zgodnie z którym *„Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, jest*

obowiązany do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach, zwanej dalej "opłatą." ."

Zgodnie z załącznikiem nr 6 do ustawy, „Do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych podlegających zmniejszaniu stosowania zalicza się:

- 1) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;*
 - 2) pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:*
 - a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,*
 - b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz*
 - c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie*
- w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność."*

Ponadto, w toku kontroli kontrolowana przedłożyła pojemnik określając go jako opakowanie alternatywne (papierowe), które zostało zakupione za fakturą VAT nr FA/1130/2025/H. Jednak przedłożone opakowanie wykonane zostało z papieru kraft powleczonego powłoką PE. Ponadto oznaczenie na opakowaniu zbiorczym, tj. C/PAP oraz piktogram, wskazują na opakowania wielomateriałowe, składające się z papieru/kartonu połączonego z innym materiałem, takim jak plastik lub aluminium. W przypadku „81 - C/PAP” jest to papier połączony z tworzywem sztucznym (PET).

Zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 11 aa ustawy jako tworzywo sztuczne rozumie się materiał składający się z polimeru w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE z 2006 r. Nr 396, str. 1, ze zm.), do którego mogły zostać dodane dodatki lub inne substancje i który może funkcjonować jako główny składnik strukturalny produktów końcowych, z wyjątkiem polimerów naturalnych, które nie zostały chemicznie zmodyfikowane. Należy zwrócić uwagę, że produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy wchodzi w zakres jej stosowania, jeżeli są w całości lub częściowo wykonane z tworzyw sztucznych, jak określono w art. 2 pkt 9e i 11aa ustawy. Zatem jeżeli na powierzchni papieru, kartonu lub innego materiału stosuje się powłokę lub wykładzinę z tworzywa sztucznego, aby zapewnić ochronę

przed wodą lub tłuszczem, produkt końcowy uznaje się za produkt składający się z więcej niż jednego materiału, z których jeden jest tworzywem sztucznym. W takim przypadku produkt końcowy postrzega się jako wykonany częściowo z tworzywa sztucznego. W związku z tym produkty jednorazowego użytku wykonane z papieru lub kartonu z powłoką lub wykładziną z tworzywa sztucznego są częściowo wykonane z tworzywa sztucznego, a więc są objęte zakresem stosowania dyrektywy. W związku z tym wszystkie kubki, czy miski, które są przynajmniej częściowo wykonane z tworzywa sztucznego (bo zawierają powłokę) podlegają przepisom ustawy.

Mając na uwadze powyższe, opakowania wskazane przez kontrolowaną jako alternatywne nie zostały wytworzone z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji.

Niezapewnienie dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych stanowi naruszenie przez przedsiębiorcę obowiązku określonego w art. 3b ust. 3 ustawy, zgodnie z którym *„Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do zapewnienia dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji, lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku.”*

W myśl art. 3b ust. 4 ustawy, nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 3b ust. 1 - 3 sprawuje Inspekcja Handlowa na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229 z późn. zm.).

Jak wynika z art. 40a pkt 1 ustawy, *„Administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto: wbrew przepisowi art. 3b ust. 1 nie pobiera opłaty od użytkownika końcowego nabywającego produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami.”*

Natomiast w myśl art. 40a pkt 3 ustawy, *„Administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto: wbrew przepisowi art. 3b ust. 3 nie zapewnia dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji, lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku.”*

Kary pieniężne za naruszenia, o których mowa w art. 40a pkt 1 i 3 ustawy, na mocy przepisu art. 40b ust. 2 ustawy wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor Inspekcji

Handlowej. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa powyżej, stosownie do art. 40b ust. 1 pkt 1 ustawy, wynosi od 500 zł do 20 000 zł.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadne jest wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej za niewykonanie obowiązków określonych w art. 3b ust. 1 i 3 ustawy. Pismem z dnia 10 marca 2026 r., znak D/PI.UH.8361.120.2025 (doręczonym 13 marca 2026 r.), organ zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Stronę pouczone, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i co do przesłanek wymiaru kary uregulowanych w art. 40b ust. 4 ustawy oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa.

Strona nie skorzystała z przysługujących jej w powyższym zakresie uprawnień.

Jak stanowi art. 40c ust. 1 ustawy, do administracyjnych kar pieniężnych nie stosuje się przepisu art. 189f Kpa.

Organ ustalił, że w sprawie nie wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 40b ust. 5 ustawy. Strona nie przedstawiła organowi dowodów i okoliczności wskazujących, że dochowała należytej staranności i uczyniła wszystko, czego można było od niej rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miała żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których strona nie mogła przewidzieć.

Zgodnie z treścią art. 40b ust. 4 ustawy, *„Przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.”*

Oceniając stopień szkodliwości naruszenia oraz rodzaj i zakres naruszenia organ ustalił, że kontrolowany przedsiębiorca prowadzi jednostkę handlu detalicznego, w której są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych oraz oferowane są wyroby (surówki) pakowane przez tego przedsiębiorcę w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych. Przedsiębiorca zobowiązany był czynić zadość wymogom wynikającym z art. 3b ust. 1 i 3 ustawy, które określają jednoznacznie obowiązek pobierania opłaty za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych oraz obowiązek zapewnienia dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy, będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji, lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku.. Niepobieranie wymaganej opłaty istotnie wpływa

na realizację celów ustawy, w szczególności w zakresie ochrony środowiska. Organ uwzględnił, iż zakres działalności strony nie jest znaczny - należy ona do grupy małych przedsiębiorców.

Analizując stopień przyczynienia się strony do powstania naruszenia prawa organ zważył, że kontrolowany przedsiębiorca, działając na rynku jako podmiot profesjonalny, ma obowiązek znajomości i stosowania aktualnie obowiązujących przepisów prawa. Strona powinna była dołożyć należytej staranności, aby działalność gospodarcza była prowadzona zgodnie z prawem. Weryfikacja składu opakowań, które oferuje przedsiębiorca - można określić jako minimalny standard staranności, którego strona nie zrealizowała. W tym stanie rzeczy, nie można przyjąć, iż strona dochowała należytej staranności, jak również, że nie miała żadnego wpływu na powstanie naruszenia, wręcz przeciwnie, strona nie dochowała wymaganej staranności oraz mogła i powinna podjąć działania, które wyłaczyłyby możliwość powstania naruszenia.

Odnosząc się do okresu naruszenia organ wskazuje, iż art. 3b ust. 1 ustawy wszedł w życie 24 maja 2023 r., art. 3b ust. 3 ustawy - 1 lipca 2024 r., natomiast z dniem 1 stycznia 2024 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 grudnia 2023 r. w sprawie *stawek opłaty za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych będące opakowaniami* (Dz. U. z 2023 r., poz. 2679). Strona miała zatem dostateczny czas na zapoznanie się i wdrożenie obowiązujących przepisów prawa.

Co więcej, kontrola została poprzedzona skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze jej przeprowadzenia, zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Organ uwzględnił także, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zastosował środek w postaci wymierzenia kar pieniężnych w dolnej granicy ustawowej wysokości kary, odpowiednio do stopnia naruszenia obowiązków i stanu faktycznego sprawy, tj.:

1. **800,00 zł** z tytułu niepobierania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego napoje lub żywność pakowane przez przedsiębiorcę w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, wymienione w załączniku nr 6 do ustawy, będące opakowaniami,
2. **800,00 zł** z tytułu niezapewnienia dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku.

Zgodnie z treścią art. 40b ust. 6 ustawy, należności z tytułu administracyjnych kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 14 dni

od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 111 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229 ze zm.) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9 lub za pośrednictwem adresu do doręczeń elektronicznych: AE:PL-83123-25913-ESEDH-27 w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wniesione na adres poczty elektronicznej organu pozostawia się bez rozpoznania.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. *o postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 268) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor

Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wełnitz-Kędra

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

- 1) Strona;
- 2) a/a.